

Zoals wij leven.

Als de wereld niet meer dan een product van naturalistische processen zou zijn, dan zou het leven het leven niet meer zijn. In ieder geval niet zoals wij het kennen, begrijpen en uitleven. Als we slechts bewegende materie zijn en dat zou het dan zijn, dan verstijven onze menselijke verhoudingen, gevoelens, wensen, triomfen, tragedies en al het mooie in vormloze en betekenisloze ijzigheid. En ook zijn dan de vrije wil en persoonlijke vrijheid om keuzes te maken een illusie.

Of niet? Ik wil mijn bewering graag voorstellen. Het universum functioneert op basis van natuurwetten die bepalen, of op zijn minst beschrijven, hoe de materie op krachten reageert die van buitenaf komen. De fysica van Newton stelt bijvoorbeeld dat tegenover iedere actie een tegenactie staat. Bovendien, dat een object in de regel in rust of in een gelijkvormige beweging blijft, zolang een verandering niet wordt bewerkstelligd door een kracht van buitenaf. Het soort en de grootte van deze kracht van buitenaf bepalen de reactie, die op haar beurt weer een vervolgreactie oproept. Als we ervan uitgaan dat de oerknal uitsluitend een naturalistisch fenomeen was, dan is de logische conclusie dat alle volgende reacties reeds door de soort, tijdstip en sterkte van de allereerste actie bepaald zijn. Niemand kon dit gesloten systeem afbreken. Het is voor 100% onderworpen aan de ijzeren wet van de natuurwetenschap. Ook op dit punt is er geen speelruimte voor andere gedachten. Alles, werkelijk alles - zelfs de woorden die ik nu schrijf - was zo logisch een voorbestemd resultaat van bewegende materie.

De liefde die u van uw partner, uw moeder of van uw broers en zussen ontvangt, beweegt zich, puur materieel bekeken, op hetzelfde niveau als storingen in uw spijsverteringskanaal of diarree. Ik weet het: dat klinkt scherp, maar als we de naturalistische wereldbeschouwing consequent doortrekken, is het alleen maar waar. En moet het waar zijn. Liefde en diarree zijn beide het resultaat van gebeurtenissen in het menselijk lichaam. Of abstract gezegd: het resultaat van een inwerking van natuurlijke krachten en materie. Principieel bestaat er tussen beide geen onderscheid. Uw persoonlijkheid is slechts een fictie. De beslissingen die u neemt, goede of slechte, zijn helemaal uw eigen beslissingen niet. Alles wat u doet, stond reeds ver voor uw geboorte vast. U danst slechts naar de pijpen van uw DNA. U hebt niets te zeggen. Geen wil. Geen keuze. Geen leven. Iedereen danst naar zijn eigen genen. Kunt u zich zo'n wereld voorstellen? Leven wij zo? En precies zo'n wereld zou overblijven als God níét de Schepper zou zijn.

'Fossielen zijn een enorme hindernis voor de
evolutietheorie en zij ondersteunen de
Scheppingsgedachte ten zeerste.'

Dr. Gary Parker Bioloog-paleontoloog en voormalig evolutionist

ik vraag me af... Heeft God geschapen?

Schepping...

een fabel of een geloofwaardig relaas ?

Vanaf de eerste bladzijde van de Bijbel tot de laatste, vind je in klare taal uitgelegd wat God deed en doet, wat Gods plan is, waarom het op aarde gaat zoals het gaat, waarom het hier niet de hemel is en waarom er zoveel verkeerd gaat.

Ik heb vaak gehoord "als er een God is" en de rest kan je erbij denken. Wat bedoelen mensen met "als" en wat zouden ze van Hem verwachten terwijl ze niet in Hem willen geloven? Er is voorbedachten rade en velen hebben de evolutiegedachte omhelsd als een bevrijding, omdat het beter uitkomt om met geen God te moeten rekening houden. Dus is het : "er nu van genieten, pakken wat je kan pakken, want meer is er niet".

Is de evolutieleer wetenschap, en de schepping een religieuze aangelegenheid? Kan je nog geloven in de schepping, of anders gezegd : is schepping geloofwaardig? In het kort: ik zie geen andere mogelijkheid, noch voor mijn geloof, noch voor wat ik waarneem in het geschapene.

Voor het ontstaan van het leven op onze planeet met zijn veelzijdigheid en complexiteit, zijn er twee mogelijke oorzaken, natuurlijke en bovennatuurlijke:

- > of het gebeurde als gevolg van puur natuurlijke wetmatigheden
- > of door iets buiten de natuurlijke wereld.

Meer opties hebben we niet!

Wat ik geloof?

Na een grondige studie van de natuur en van Gods openbaring doorheen de Bijbel, ben ik overtuigd dat God, of preciezer gezegd: de God van de Bijbel, de wijze, goede en soevereine Schepper van het universum, de Bron van het leven en onze aarde is. Hij is de Kunstenaar en de wereld zijn projectiescherm. Toegegeven, rebellie, zonde en het kwaad in zijn duizenden verschijningsvormen, hebben een donkere sluier over de aarde getrokken, maar desondanks zijn de oorspronkelijke schoonheid van de schepping en haar eigenlijke oorsprong nog herkenbaar. Hoe verminkt de schepping ook mag zijn, blijft ze altijd haar verhaal vertellen. De duivel weet dat heel goed. Daarom doet hij al het mogelijke om de schepping haar luister te ontnemen, en iedere verwijzing naar die goddelijke expressie uit te wissen. De duivel spant zich in om deze voor bewoning gemaakte aarde, waar orde en harmonie heersen, zo te verstoren, dat de chaos en onherbergzaamheid niet meer doen denken aan een liefdevolle God.

Velen denken dat God met het ontstaan van de wereld en van het universum niets te maken heeft. Ja, zelfs dat het bestaan van God twijfelachtig en een illusie is. Dat is natuurlijk hun goed recht, maar zij vergissen zich. Eenvoudig uitgedrukt: of God is onderdeel van de formule of niet. Daarvoor zijn sterke argumenten, waarvan ik er enkele zal noemen.

Het ontstaan van het leven.

Bij het ontstaan van het leven gebeurt er niet zomaar *iets*. Leven ontstaat alleen uit leven. Uit het niets ontstaat niets, behalve als je het hebt over legenden, sprookjes en Middeleeuwse fantasieën. Alle relevante experimenten in de geschiedenis van de wetenschap hebben het steeds weer bevestigd: de wet van de biogenese. Bio betekent: leven en genesis betekent ontstaan.

De biogenese beschrijft hoe het leven ontstaat. Als nu slechts uit *leven* leven ontstaat, dan is elke wetenschappelijke verklaring die bij het levenloze begint, al een doodlopende weg voordat je op weg bent gegaan. Om deze reden is de schepping veel waarschijnlijker dan een puur naturalistische theorie. De creatie begint met een levende Schepper; naturalisme met levenloosheid. Die Schepper is Diegene die het leven IS en het meedeelt aan zijn schepselen.

Complexiteit van het leven.

Het leven is allesbehalve primitief. De biologische complexiteit gaat ons voorstellingsvermogen te boven. Van de dubbele helix van het DNA- molecuul via een ‘eenvoudige’ cel tot het bestaan van een bewustzijn (veel meer dan slechts ‘hersenen’). Adembenemend gecompliceerde microbiologische structuren, tot aan het verbazingwekkende oogorgaan van de mens (en andere wezens) en duizenden andere voorbeelden bewijzen dat het leven extreem complex en vol van wonderen is. Een naturalistische evolutie met de tweelingmechanismen ‘natuurlijke selectie’ en ‘genetische mutatie’ moet als verklaring van een zo veelzijdige en in zichzelf verweven complexiteit van het leven, zoals wij dat vandaag de dag kennen, eenvoudigweg capituleren.

Francis Crick, een van de ontdekkers van het DNA, waarvoor hij in 1962 de Nobelprijs uitgereikt kreeg, ziet als beste verklaring voor het leven op aarde *een bevruchting door het buitenaardse!* Deze hypothese werpt echter meer vragen op dan ze kan beantwoorden, want waar vandaan zouden dergelijke Aliens moeten komen? En hoe zijn deze dan zelf ontstaan? Het voorgaande brengt ons niet verder. Maar hoe komt men trouwens tot een dergelijk idee?

Het antwoord ligt voor de hand: voor een puur naturalistisch ontstaansmechanisme is het leven te complex en te gespecialiseerd.

De speciale omgeving die het leven nodig heeft.

We leven in een zeer speciaal universum. Cosmologen erkennen steeds meer dat de wereld ongelooflijk nauwkeurig afgestemd is en perfect op het bestaan van leven is toegesneden. Deze fijnafstemming wordt ook wel het antropisch (anthropos = mens) principe genoemd. Het werd geboren uit het inzicht dat het universum voor het bestaan en het verkrijgen van leven perfect is ingericht. Kort gezegd: het schijnt alsof het universum om de mens is heen gelegd.

Dr. Charles Towns, die voor zijn laseronderzoek in 1962 de Nobelprijs ontving en in 2005 ook de Templeton-prijs kreeg uitgereikt, zei het als volgt: *“Wij hebben een zeer individueel universum, dat precies zo en niet anders moest zijn om enig leven mogelijk te laten zijn.”* Dr. Towns benadrukte, en met hem vele natuurkundigen, astrofysici en cosmologen, dat de theïstische hypothese de schepping waarschijnlijker, wetenschappelijker en geloofwaardiger maakt dan een streng naturalistische theorie.

De geologische kolom en de Cambrische explosie.

Charles Darwin was geen fan van de geologie. Hij noemt het onder andere een ‘onvolkomen wetenschap’. Zijn afkeer van de geologie had goede redenen. Het fossielenbestand ondersteunde Darwin in zijn tijd in het geheel niet. En dat is tot op de dag van vandaag niet veranderd. Integendeel. Het ontbreken van tussenvormen en de zogenaamde Cambrische explosie zijn daarvan twee voorbeelden.

Volgens de theorie van Darwin zou het in de fossielen moeten wemelen van overgangsvormen. In werkelijkheid zijn de vondsten die gedaan zijn, zeer statisch. In het algemeen laten de versteende organismen zich zonder probleem in de bekende en precies gedefinieerde families en groepen indelen. De miljoenen overgangsvormen, die Darwins’ zogeheten geleidelijkheidsmodel veronderstelt, zijn eigenlijk niet aanwezig. Dit feit kan niet genoeg worden benadrukt. De afwezigheid van overgangsvormen, naast andere oorzaken, heeft evolutionisten ertoe gedwongen het oorspronkelijke model van Darwin radicaal aan te passen. De geleidelijkheid is er min of meer uitgewerkt en er ontstaan nieuwe theorieën, zoals het Punctualisme.

Naast de opvallende afwezigheid van overgangsvormen, is ook de Cambrische explosie duidelijk in tegenspraak met een puur naturalistisch model. De geologische kolom bestaat uit verschillende lagen. Elke laag staat voor een bepaald tijdvak binnen de geologische tijdstafel. De oudste zijn de onderste lagen en hoe hoger men komt, des te jonger is de laag. Tot zover is het goed. Echter, nu ontstaat er een eigenaardig fenomeen. Tot en met het zogenaamde precambrium bevinden er zich in de lagen zo goed als geen fossielen. Ga je echter een laag hoger, in het Cambrium, dan is er opeens een enorme uitbarsting van fossielen. Men mag veronderstellen dat het leven op dat moment opeens is geëxplodeerd!

Dat model komt natuurlijk helemaal niet overeen met Darwins model van de geleidelijke verandering. Rijst de vraag waarom er ineens in de Cambrische laag miljoenen fossielen (lees: levens) zouden opduiken? Het explosieachtige ontstaan van talrijke levensvormen past veel beter bij het scheppingsmodel, dat het directe en alomtegenwoordige bestaan van leven als gevolg van bovennatuurlijk ingrijpen veronderstelt.

De voormalige rechtswetenschapper van de Californische Berkeley universiteit, dr. Philip Johnson, een autoriteit op het gebied van evolutie en de controversen die hierover bestaan, drukte zich als volgt uit: *“Het probleem van de fossielen in het Darwinisme wordt steeds erger.”*

Geen wonder dat vanuit de geschiedenis de belangrijkste tegenstanders van Darwin de **geologen** waren, zo mogelijk nog meer dan de clerus.